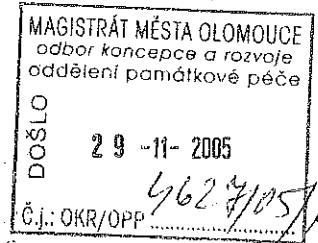

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE
Odbor kultury a památkové péče
PhDr. Jindřich Garčic - vedoucí
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc
tel.: +420 585 508 202
fax: +420 585 508 231
e-mail: j.garcic@kr-olomoucky.cz
www.kr-olomoucky.cz

Magistrát města Olomouce
odbor koncepce a rozvoje
odd. památkové péče
Kosmonautů 10
779 00 Olomouc

VÁŠ DOPIS Č.J./ZE DNE

NAŠE Č.J.

VYŘIZUJE/TEL

OLOMOUC

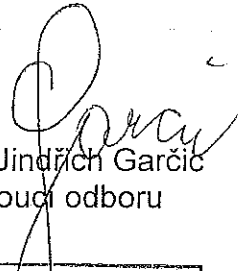
KÚOK/28222/05/OKPP/685

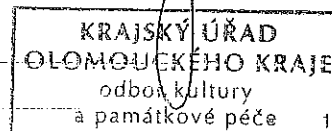
JUDr. Sedláčková
/585 508 204

25. 11. 2005

Právní moc rozhodnutí

Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru kultury a památkové péče ze dne 4.11.2005 č.j. KUOK/28222/05/OKPP/685, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru koncepce a rozvoje, oddělení památkové péče ze dne 29.6.2005 č.j. OKR/OPP/2632/2005/KO nabylo právní moci dne 11.11.2005.

PhDr. Jindřich Garčic
vedoucí odboru

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK/28222/05/OKPP/685

Olomouci dne 29. srpna 2005
oddělení památkové péče

MAGISTRÁT MĚSTA OLMOUCE	
29. srpna 2005	
oddělení památkové péče	
DOŠLO	- 9. - 11. - 2005
	4389/057
Č.j.: OKR/OPP	

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný odvolací orgán státní památkové péče, rozhodl ve věci odvolání [redacted], bytem [redacted], [redacted], proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru koncepce a rozvoje, oddělení památkové péče, ze dne 29.6.2005, č.j. OKR/OPP/2632/2005/KO takto:

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, podle § 59 odst. 3 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů, ruší rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru koncepce a rozvoje, oddělení památkové péče, ze dne 29.6.2005, č.j. OKR/OPP/2632/2005/KO a věc vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění

Rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru koncepce a rozvoje, oddělení památkové péče, jako správního orgánu I. stupně, ze dne 29.6.2005, č.j. OKR/OPP/2632/2005/KO byl [redacted], bytem [redacted], uznán vinným přestupkem dle § 39 odst. 1 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že jako spoluvlastník objektu č.o. 20, č.p. 444, Pavelčákova ulice v Olomouci nechal umístit velkoplošnou reklamní plachtu na boční štítovou zeď tohoto objektu směrem do proluky k parkovišti na tř. Svobody a to bez rozhodnutí orgánu státní památkové péče. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a stanoveny náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal [redacted], bytem [redacted], [redacted] odvolání, ve kterém uvedl, že správní orgán nesprávně aplikoval normy příslušného právního předpisu a nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když nezhodnotil a dostatečně nevyhodnotil předložené doklady, v důsledku čehož došel k nesprávnému závěru o skutkovém stavu věci. Přestože je pravdou, že na předmětné nemovitosti, které je spoluvlastníkem je umístěna reklamní plachta, domnívá se, že není možno učinit závěr, že porušil povinnost uloženou ustanovením § 14 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb. v platném znění, neboť pouhé umístění reklamní plachty na nemovitosti v žádném případě není stavbou, stavební změnou nebo udržovací prací a není tedy absolutně aktem, pro něž zákon o státní památkové péči vyžaduje jakékoliv závazné stanovisko dotčeného státního orgánu. Opačný výklad by byl nepřijatelným zásahem do práv a zájmů vlastníka nemovitosti. Účelem citovaného předpisu je zájem státu provádět kontrolu a dozor nad zásahy do nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale pouze v rozsahu intenzivnějšího zásahu, který má nikoliv přechodný charakter, tj. zásah, který trvale a nevratně mění ráz, vzhled předmětné nemovitosti. Předmětný zákon však neopravňuje stát vykonávat povolovací a kontrolní činnost nad nepatrnými, přechodnými zásahy, kterým nepochybně je umístění mobilní, dočasné plachty. Dále namítá, že správní orgán nedostatečným způsobem vyhodnotil okolnost hmotněprávní legitimace jeho osoby,

jako údajného pachatele přestupku. Ust. § 14 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb. ukládá citovanou povinnost nikoliv výlučně vlastníku nemovitosti, nýbrž též správci a uživateli. Z uvedeného je možno dovodit, že případná povinnost vyžádat si závazné stanovisko stíhá osobu, která je oprávněna nakládat a obhospodařovat místo dotčení. Společně s druhým spoluvlastníkem předmětné nemovitosti uzavřel dne 30.3.2005 smlouvu o nájmu s nájemcem tanagra s.r.o., Chittussiho 15/45, Praha 6. Předmětem nájmu je plocha nemovitosti, na které je nyní umístěna reklamní plocha, účelem nájmu je pak instalace reklamní plochy na předmět nájmu, v čl. IV bod 1. nájemní smlouvy je výslovně sjednáno, že povinnost zajistit všechna potřebná povolení jde k tíži nájemce, který měl případnou povinnost požádat o vydání závazného stanoviska. Protože se nemohl dopustit uvedeného přestupku, žádá o zrušení napadeného rozhodnutí v celém rozsahu.

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný odvolací orgán státní památkové péče, přezkoumal k podanému odvolání v souladu s § 59 odst. 1 zák. č. 71/1967 Sb. napadené rozhodnutí v celém rozsahu a ze správního spisu prvoinstančního orgánu zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Magistrát města Olomouce, odbor koncepce a rozvoje, oddělení památkové péče vydal dne 10.8.2004 pod č.j. OKR/OPP/3363/2004/KO rozhodnutí ve věci umístění reklamní plachty na boční štítovou zeď objektu č.p. 444, Pavelčákova ul. 20, Olomouc, objektu na území městské památkové rezervace, kterým navrhované umístění reklamní plachty z hlediska zájmů státní památkové péče za stanovených podmínek připustil. V podmínce č. 2. rozhodnutí bylo stanoveno, že reklamní zařízení bude mít rozměry 3,5 x 5,5 m.

Opatřením ze dne 25.4.2005 oznámil správní orgán I. stupně odvolateli zahájení řízení o přestupku dle § 32 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, současně předvolal odvolatele k ústnímu jednání na 9.5.2005.

Do protokolu z projednání přestupku uvedl odvolatel, že o rozhodnutí ze dne 10.8.2004, č.j. OKR/OPP/3363/2003/KO pro reklamní agenturu PRESS ARTIS Jiří Lamač, tř. Svobody 18, Olomouc nebyli informováni a tudíž ani nevěděli o omezeních, týkajících se podmínek rozhodnutí, v nájemní smlouvě s s.r.o. tanagra Praha je pod bodem IV/1 uvedeno, že nájemce si veškerá potřebná povolení spojená s instalací a užíváním reklamního zařízení zajišťuje vlastním úsilím a nákladem, vzhledem k neinformovanosti dané problematiky a krátkodobosti reklamní akce žádají o dodatečné povolení do 30.12.2005.

Dne 29.6.2005 vydal správní orgán I. stupně napadené rozhodnutí.

Řízení o přestupku je řízením zahajovaným z podnětu správního orgánu. Z oznámení správního orgánu o zahájení řízení musí být patrné, kdo je činí a které věci se týká, neboť jen tak je zaručeno právo účastníka řízení se v daném řízení účinně hájit. V oznámení o zahájení řízení ze dne 25.4.2005 je uvedeno, že se proti odvolateli zahajuje řízení pro přestupek na úseku kultury dle § 32 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona. Dle ust. § 32 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se přestupku na úseku kultury dopustí ten, kdo neoprávněně užije autorské dílo, umělecký výkon, zvukový či zvukově obrazový záznam, rozhlasové nebo televizní vysílání nebo databázi. Jednání spočívající v provádění stavební změny na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností, nebo v rozporu s ním, je přestupkem dle § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči, nikoliv přestupkem dle ust. § 32 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, jak nesprávně uvedl v oznámení o zahájení řízení správní orgán I. stupně.

Taktéž v protokole o projednání přestupku ze dne 9.5.2005 je nesprávně uvedeno, že předmětem jednání je přestupek na úseku kultury podle § 32 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.

Dle § 24 odst. 1 zák. č. 71/1967 Sb. se důležité písemnosti, zejména rozhodnutí, doručují do vlastních rukou. V rozporu s uvedeným ustanovením nebylo oznámení o zahájení

řízení spojené s předvoláním k jednání doručeno odvolateli do vlastních rukou, ale pouze na dodejku a nebylo tak odvolatelem osobně převzato, neboť na dodejce je uvedeno, že toto oznámení převzala [REDAKCE]

Dle § 14 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny, povinen k zamýšlené stavbě, stavební změně nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Dle § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči obecní úřad obce s rozšířenou působností může uložit pokutu až do výše 10 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí stavbu, stavební změnu nebo udržovací práce na nemovitosti, která není kulturní podmínkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 nebo nedodrжуje podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku.

V posuzované věci je rozhodující, zda umístění reklamní plachty si vyžádalo zásah do stavby, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkové rezervaci, nebo je umístění reklamní plachty skutečně neinvazivní formou, neboť umístění reklamního zařízení je stavební úpravou ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči pouze tehdy, dojde-li při jeho umístění k zásahu do stavby, např. zavrtáním nebo zasekáním nosných prvků. Správní orgán I. stupně však způsob umístění reklamní plachty na objektu v řízení nezkontroloval a nezjistil. Z předloženého správního spisu nelze dále zjistit velikost reklamní plachty.

Obligatořním znakem charakterizujícím subjektivní stránku přestupku je zavinění. Dle § 2 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohroжуje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Dle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Správní orgán však žádné důkazy vedoucí k závěrům o vině či nevině obviněného z přestupku neprováděl, nezjistil, zda osazení předmětné plachty učinil odvolatel, či jiná osoba.

Dle § 20 odst. 1 přestupkového zákona přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie.

Pro určení faktického počátku běhu jednorocní promlčecí lhůty není ve spise správního orgánu I. stupně žádný podklad. Správní orgán I. stupně v rámci přestupkového řízení vůbec nezjišťoval dobu spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinářním řízení.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pokud jde o výši sankce uvedeno, že výše pokuty za přestupek byla stanovena vzhledem k tomu, že se nejedná o první případ porušení zákona o státní památkové péči ze strany spoluvlastníka předmětného objektu, aniž by bylo dále konkretizováno jakého porušení uvedeného zákona se odvolatel již dříve dopustil.

Dle § 77 zákona o přestupcích, musí výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3), o započtení doby do doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V rozporu s tímto ustanovením výrok napadeného rozhodnutí označení času spáchání přestupku neobsahuje. Výrok rozhodnutí dále neobsahuje přesný popis skutku, pouze obecně uvádí, že odvolatel nechal umístit velkoplošnou reklamní plachtu bez rozhodnutí orgánu státní památkové péče.

Dle § 46 zák. č. 71/1967 Sb. musí být rozhodnutí v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a obsahovat předepsané náležitosti. Dle § 47 odst. 3 zák. č. 71/1967 Sb. uvede správní orgán v odůvodnění rozhodnutí, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval. Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Správní orgán se nezabýval námitkou odvolatele vznesenou do protokolu z ústního jednání dne 9.5.2005, kdy tento uvedl, že v nájemní smlouvě s s.r.o. tanagra Praha je pod bodem IV/1 uvedeno, že nájemce si veškerá potřebná povolení spojená s instalací a užíváním reklamního zařízení zajišťuje vlastním úsilím a nákladem, k provedení dalšího dokazování si nevyžádal předložení této nájemní smlouvy.

Vzhledem k výše uvedeným vadám, které nebylo možno odstranit v odvolacím řízení, rozhodl odvolací orgán jak je ve výroku uvedeno, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

situ domu c.p. 444, ul. Pavečáková 20 v Olomouci. v bod. z čl. I smlouvy je uvedeno, že pronajímatel touto smlouvou přenechává předmět nájmu specifikovaný v předchozím odstavci do nájmu, za účelem instalace reklamní plachty. V dalším řízení proto správní provede dokazování nejen v tom směru, jak je reklamní plachta na objektu umístěna, ale také důkazy směřující ke zjištění kdo a kdy umístil na objektu konstrukci popsanou v čl. I bod. 1. nájemní smlouvy.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se dle § 59 odst. 4 zák.č. 71/1967 Sb. nelze dále odvolat.

PhDr. Jindřich Gárcic
vedoucí odboru kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje